

Efekty uczenia się dla kierunku kryminologia

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk społecznych, dyscypliny naukowej: nauki prawne (100%).
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia drugiego stopnia, 4 semestry/120 pkt ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 7.**
5. **Absolwent:** posiada kompetencje do wykonywania pracy zawodowej i naukowej, działania na rzecz organizacji i współdziałania różnych podmiotów oraz elementów wspólnoty lokalnej, na rzecz prewencji przestępczości i podejmowania działań operacyjnych w celu ochrony jednostek i grup osób przed zagrożeniami społecznymi i środowiskowymi. Dysponuje rzetelnym przygotowaniem merytorycznym o charakterze interdyscyplinarnym, posiada szerokie przygotowanie zarówno teoretyczne jak i specjalistyczne. Jest gotowy do samodoskonalenia i pracy naukowo-badawczej oraz w pewnym zakresie naukowo-dydaktycznej, w tym kontynuacji edukacji w Szkole Doktorskiej. Posiada także umiejętność pracy z indywidualnym przypadkiem – zbierania informacji, ich weryfikacji, prowadzenia ukierunkowanej rozmowy i przygotowania planu naprawczego lub interwencyjnego. Ponadto zna fachowy język angielski na poziomie B2+ używany przez kryminologów oraz potrafi zgromadzić źródła i publikacje obcojęzyczne na dany temat. Ma możliwość podjęcia zatrudnienia zarówno w instytucjach publicznych, sektorze prywatnym jak i organizacjach pozarządowych.
 - 5.1. **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk społecznych, dyscyplinie nauki prawne	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
S/NPA_P7S_WG	<p>w pogłębionym stopniu - wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej - właściwe dla programu studiów</p> <p>główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów</p>	KA7_WG1	rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości
		KA7_WG2	strukturę, rozmiar i dynamikę przestępczości i patologii społecznych oraz zachodzące pomiędzy nimi zależności
		KA7_WG3	status człowieka jako sprawcy lub ofiary przestępstwa (pokrzywdzonego)
		KA7_WG4	podstawowe pojęcia i instytucje wybranych gałęzi prawa
		KA7_WG5	wybrane postacie przestępczości w ujęciu kryminologicznym
		KA7_WG6	metody, techniki i narzędzia badań społecznych
		KA7_WG7	przeciwdziałanie przestępczości i patologiom społecznym
		KA7_WG8	zagadnienia związane z reakcją zinstytucjonalizowaną bądź niezinstytucjonalizowaną na przestępstwo
		KA7_WG9	zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw i ich sprawców

		KA7_WG10	terminologię używaną w kryminologii oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych
		KA7_WG11	problematykę patologii i dysfunkcji związanych ze sferą emocjonalną, osobowościową i behawioralną człowieka
S/NPA_P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji	KA7_WK1	charakter nauk społecznych i ich powiązanie z innymi naukami
	ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego	KA7_WK2	charakter nauk prawnych i powiązanie z innymi naukami
	podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA7_WK3	relacje zachodzące pomiędzy kryminologią a innymi naukami penalnymi oraz naukami pokrewnymi, w szczególności psychologią, socjologią, pedagogiką, historią, ekonomią i psychiatrią
		KA7_WK4	rodzaje stosunków społecznych i związane z tym zadania w różnych instytucjach i strukturach społecznych
		KA7_WK5	prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości
		KA7_WK6	społeczne, biologiczne i psychologiczne uwarunkowania i skutki zachowań człowieka
		KA7_WK7	elementarne pojęcia i zasady zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego
		KA7_WK8	elementarne zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości

UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi

S/NPA_P7S_UW	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę - formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, - przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi <p>formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi</p>	KA7_UW1	właściwie dobierać informacje i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy
		KA7_UW2	nazywać i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi i ekonomicznymi
		KA7_UW3	posługiwać się zaawansowaną terminologią z zakresu kryminologii
		KA7_UW4	precyzyjnie dobierać oraz stosować właściwe metody i narzędzia do rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów, w tym zaawansowane techniki informacyjne i komunikacyjne
S/NPA_P7S_UK	<p>komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców</p> <p>przewodzić debatę</p> <p>posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią</p>	KA7_UK1	przedstawiać wyniki prowadzonych badań z użyciem specjalistycznej terminologii oraz analizować je
		KA7_UK2	komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii w obrębie kryminologii i innych nauk społecznych
		KA7_UK3	komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu nauk prawnych
		KA7_UK4	przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa, a także

			dyskutować o nim
		KA7_UK5	redagować opracowania pisemne, przygotować wystąpienia ustne
		KA7_UK6	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
S/NPA_P7S_UO	kierować pracą zespołu	KA7_UO1	współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)
	współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	KA7_UO2	planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole (także o charakterze interdyscyplinarnym)
S/NPA_P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	KA7_UU1	samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
S/NPA_P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	KA7_KK1	samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów
	uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK2	doceniania znaczenia wiedzy kryminologicznej dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w środowiskach społecznych
S/NPA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego	KA7_KO1	działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych
	inicjowania działań na rzecz interesu publicznego	KA7_KO2	wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania
	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy		

			działań na rzecz interesu publicznego
		KA7_KO3	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz jest przygotowany do aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa
		KA7_KO4	realizowania różnych zadań zawodowych z zakresu kryminologii oraz do podejmowania profesjonalnych zespołowych zadań, również we współpracy ze specjalistami innych dyscyplin
		KA7_KO5	interpretowania zachowania ludzi i zjawisk społecznych w świetle teorii wypracowanych na gruncie kryminologii
S/NPA_P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	KA7_KR1	przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu

7. **Objaśnienie oznaczeń:**

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

- S/NPA_P7S – charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk społecznych/dyscyplinie nauki prawne dla studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G (po W)	– podkategoria zakres i głębia ,
K (po W)	– podkategoria kontekst ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W (po U)	– podkategoria w zakresie wykorzystanie wiedzy ,
K (po U)	– podkategoria w zakresie komunikowanie się ,
O (po U)	– podkategoria w zakresie organizacja pracy ,
U (po U)	– podkategoria w zakresie uczenie się .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie ocena ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie odpowiedzialność ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie rola zawodowa .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

- K (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem) – profil ogólnoakademicki
7 – studia drugiego stopnia

8. Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) etnologia i antropologia kulturowa/ EA
		3) filozofia/ F
		4) historia/ H
		5) językoznawstwo/ J
		6) literaturoznawstwo/ L
		7) nauki o kulturze i religii/ KR
		8) nauki o sztuce/ NSz
		9) polonistyka/ PL
2	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria bezpieczeństwa/ IBZ
		5) inżynieria biomedyczna/ IB
		6) inżynieria chemiczna/ IC
		7) inżynieria lądowa, geodezja i transport/ IL
		8) inżynieria materiałowa/ IM
		9) inżynieria mechaniczna/ IMC
		10) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
		11) ochrona dziedzictwa i konserwacja zabytków/ OD
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) biologia medyczna/ BM
		2) nauki farmaceutyczne/ NF
		3) nauki medyczne/ NM
		4) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		5) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk o rodzinie/ NR	1) nauki o rodzinie/ NRO
5	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) zootechnika i rybactwo/ ZR
6	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
		12) stosunki międzynarodowe/ SMI
7	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) biotechnologia/ BT

		3) informatyka/ I
		4) matematyka/ MT
		5) nauki biologiczne/ NBL
		6) nauki chemiczne/ NC
		7) nauki fizyczne/ NF
		8) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
8	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki biblijne/ NBB
		2) nauki teologiczne/ NT
9	Dziedzina nauk weterynaryjnych/ W	1) weterynaria/ WT
10	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: kryminologia

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne i niestacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Język obcy

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych (rozumienie tekstu słuchanego, czytanego, mówienie, pisanie), zgodnie z tabelą wymagań ESOKJ, pozwalających na posługiwanie się językiem obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, tj. rozumienie znaczenia głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych im spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, uczelni, czasu wolnego itd.; - radzenie sobie w większości sytuacji komunikacyjnych, które mogą się zdarzyć podczas podróży w rejonie, gdzie mówi się danym językiem; - tworzenie prostych, spójnych wypowiedzi na tematy, które są znane lub interesujące; - opisywanie doświadczeń, wydarzeń, marzeń, nadziei i aspiracji, z podaniem krótkiego uzasadnienia, opinii i poglądów, wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2+ w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego, np. przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykalne i gramatyczne aspekty niezbędne do rozumienia i formułowania wypowiedzi w języku obcym, zgodnie z tabelą wymagań dla określonego poziomu biegłości Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ) i proporcjonalnie do przewidzianej liczby godzin kursu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się jednym z nowożytnych języków obcych na określonym poziomie biegłości (docelowo B2+) Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), pozwalającym na rozumienie tekstów czytanych, słuchanych, mówienie i pisanie

z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa z zakresu kierunku studiów oraz słownictwa dotyczącego życia codziennego i prywatnych zainteresowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie oraz podnoszenia własnych kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych; współdziałania w grupie przyjmując w niej różne role; samodzielnej pracy i wykazywania kreatywności; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami technologii informacyjnej. Kształtowanie umiejętności fachowego, zrozumiałego i celowego posługiwania się komputerem i podstawowym oprogramowaniem. Osiągnięcie odpowiedniego poziomu umiejętności stosowania technologii informacyjnej w różnych obszarach kształcenia jako środka do poszerzania i wzbogacania procesu uczenia się, a w przyszłości ułatwiającego wykonywanie pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: oprogramowanie użytkowe: praca z edytorem tekstów, arkuszem kalkulacyjnym, tworzenie prezentacji multimedialnych. Korzystanie z przeglądarek, metody wyszukiwania informacji, pobieranie danych z Internetu, korzystanie z poczty elektronicznej. Konfiguracja połączenia internetowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię nauk społecznych i techniki pozyskiwania danych z systemów informacji prawnej.

Umiejętności (potrafi): przygotowywać opinie prawne, pisma procesowe i inne dokumenty wykorzystując oprogramowanie biurowe MS Office.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej analizy posiadanej wiedzy oraz stałego jej poszerzania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Prawo ochrony środowiska

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi pojęciami i zagadnieniami prawa ochrony środowiska, podstawowymi zasadami użytkowania i ochrony zasobów środowiska naturalnego, a także instrumentami prawnymi i ekonomicznymi w ochronie środowiska.

Treści merytoryczne: przedmiot, podstawowe pojęcia i problemy badawcze prawa ochrony środowiska; geneza ochrony środowiska w prawie międzynarodowym, Unii Europejskiej i krajowym; funkcje prawa w ochronie środowiska; zasady prawa ochrony środowiska, w tym zasada zrównoważonego rozwoju, prewencji, przezorności, „zanieczyszczający płaci”, kompleksowości; ochrona administracyjnoprawna zasobów środowiska, tj. powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleb; zasady gospodarowania odpadami; prawna ochrona dziedzictwa przyrodniczego; decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach i system ocen oddziaływania na środowisko; system pozwoleń emisyjnych; opłaty za korzystanie ze środowiska; odpowiedzialność administracyjna, cywilna i karna za środowisko; odpowiedzialność za szkody wyrządzone w środowisku; system sankcji karnych w ochronie środowiska - wykroczenia i przestępstwa przeciwko środowisku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zagadnienia prawa ochrony środowiska; zasady użytkowania i ochrony zasobów środowiska; instrumenty prawne i ekonomiczne stosowane w ochronie środowiska; kompetencje organów prawa ochrony środowiska.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu prawa ochrony środowiska; dokonać wykładni przepisów prawa ochrony środowiska; zidentyfikować problemy z zakresu prawa ochrony środowiska; dokonać krytycznej oceny działalności inwestycyjnej w odniesieniu do negatywnego oddziaływania na środowisko; rozwiązać kasus na podstawie obowiązujących przepisów prawa ochrony środowiska; dokonać analizy prawnej na podstawie umów międzynarodowych oraz wybranego orzecznictwa w zakresie ochrony środowiska.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego pogłębiania znajomości prawnych zasad użytkowania i ochrony zasobów środowiska; otwartości na wiedzę prawniczą i zdobywania dalszej wiedzy oraz stałego podwyższania kompetencji zawodowych w tym zakresie; rozwiązywania występujących w sferze administracji problemów prawnych ochrony środowiska.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Kryminologia drogi życiowej

Cel kształcenia: zapoznanie z siatką pojęć terminologicznych związanych z *Life Course Criminology*, wprowadzenie w problematykę paradygmatu *Life Course Criminology*, jego etiologii i rozwoju oraz powiązanych z nim teorii kryminologicznych, wprowadzenie w metodykę badań *Life Course Criminology*, przedstawienie kluczowych wyników badań z zakresu *Life Course Criminology*.

Treści merytoryczne: siatka pojęć terminologicznych z zakresu *Life Course Criminology*; powstanie, dynamika, rozwój, zmiana i koniec drogi przestępczej; *Life Course Criminology* – wyniki badań; szczególne kategorie sprawców z perspektywy *Life Course Criminology*; geneza drogi przestępczej sprawców; zmiany zachowań przestępczych na przestrzeni życia; wybrane teorie z obszaru *Life Course Criminology*; metodologia badań *Life Course Criminology*, studium przypadków wybranych sprawców.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu siatkę pojęć terminologicznych dotyczących nurtu *Life Course Criminology*; etiologię, fenomenologię i znaczenie w kryminologii problematyki *Life Course Criminology*; podłoże i czynniki ryzyka wejścia na drogę przestępczą oraz czynniki chroniące przed przestępczością; wybrane teorie dotyczące *Life Course Criminology*; metodykę badań stosowanych w obszarze *Life Course Criminology*; najważniejsze dotychczasowe badania z zakresu *Life Course Criminology*.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować paradygmat *Life Course Criminology*; zastosować odpowiednie metody badawcze właściwe dla paradygmatu *Life Course Criminology*, znaleźć podobieństwa i różnice pomiędzy paradygmatem *Life Course Criminology* a innymi paradygmatami kryminologii; przygotować studium przypadku z obszaru *Life Course Criminology* z charakterystycznymi dla niego etapami i elementami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu *Life Course Criminology*, dostrzegania problemów związanych z problematyką *Life Course Criminology*, ich merytorycznej analizy, szukania kreatywnych rozwiązań w zakresie *Life Course Criminology*; działanie we współpracy z innymi osobami; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie *Life Course Criminology*; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Podstawy taktyki kryminalistycznej

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami taktyki kryminalistycznej, typowymi sytuacjami kryminalistycznymi, organizacją i taktyką przesłuchania, okazania, konfrontacji, eksperymentu procesowego, przeszukania.

Treści merytoryczne: istota i struktura taktyki kryminalistycznej, związek taktyki kryminalistycznej z prawem i procesem karnym, psychologią sądową, logiką, teorią gier, istota i rodzaje przesłuchania w postępowaniu karnym, zasady Mendeza w zakresie dopuszczalnych technik przesłuchania i wywiadu policyjnego, podstawy prawne przesłuchania w postępowaniu karnym, status procesowy uczestników przesłuchania, typowe sytuacje kryminalistyczne przesłuchania, organizacja i taktyka poszczególnych etapów przesłuchania, ocena zeznań i wyjaśnień, taktyka konfrontacji, taktyka okazania, taktyka przesłuchania sądowego, pojęcie i klasyfikacja okazania, podstawy prawne okazania, organizacja i taktyka okazania, ocena wyników okazania, pojęcie i rodzaje eksperymentu procesowego, organizacja i taktyka przeprowadzenia eksperymentu procesowego, ocena wyników eksperymentu procesowego, podstawy prawne i organizacja przeszukania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy taktyki kryminalistycznej, w szczególności taktyki przesłuchania, konfrontacji, okazania, przesłuchania sądowego, typowe sytuacje kryminalistyczne przesłuchania i algorytmy działania w każdej z nich, taktyki eksperymentu procesowego i przeszukania.

Umiejętności (potrafi): prawidłowo rozpoznawać typowe sytuacje kryminalistyczne przesłuchania, prawidłowo interpretować zachowania werbalne i niewerbalne osoby przesłuchiwanej, określić taktykę przeprowadzenia okazania, eksperymentu procesowego, przeszukania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podnoszenia stanu swej wiedzy w zakresie taktyki przesłuchania, konfrontacji, okazania, eksperymentu procesowego, przeszukania, wykorzystuje i promuje uznane standardy międzynarodowe w zakresie postępowania z osobowymi źródłami dowodowymi.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Kuratela sądowa

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy na temat zadań oraz ram organizacyjno-prawnych służby kuratorskiej w Polsce; zdobycie wiedzy na temat metodyki pracy kuratora sądowego; omówienie historycznych aspektów kształtowania się zawodowo-społecznego modelu polskiej kurateli; zdobycie wiedzy na temat umiejscowienia i funkcji kurateli w sądownictwie powszechnym.

Treści merytoryczne: zadania kuratorów sądowych; kwalifikacje kuratorów sądowych; charakterystyka stosunku pracy kuratora sądowego i aplikanta; organizacja kuratorskiej służby sądowej; obowiązki i uprawnienia kuratorów; odpowiedzialność porządkowa i dyscyplinarna kuratora zawodowego i aplikanta kuratorskiego; aplikacja i aplikanci kuratorscy; problemy diagnozowania w pracy kuratorskiej; kompetencje i zadania kuratora w zakresie wykonywania kar i niektórych środków prawnokarnych ze szczególnym uwzględnieniem metodyki wykonywania dozoru; rola kuratora rodzinnego w realizacji ochrony prawnej udzielanej przez sąd rodzinny ze szczególnym uwzględnieniem metodyki nadzoru w sprawach nieletnich; działalność ośrodków kuratorskich; metody pracy w ośrodku kuratorskim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy prawne i organizacyjne metodyki pracy kuratora sądowego; terminologię właściwą dla wykonywania poszczególnych zadań kuratorskich; ewolucję i funkcje społeczno-zawodowego modelu kurateli w Polsce, metodyki postępowania w zakresie wykonywania zadań kuratorskich w odniesieniu do osób dorosłych; metodyki postępowania w zakresie wykonywania zadań kuratorskich w odniesieniu do osób nieletnich.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem prawnym i prawniczym w odniesieniu do wykonania poszczególnych zadań kuratorskich; trafnie wyjaśniać relacje między poszczególnymi elementami systemu prawa krajowego w zakresie modelu społeczno-zawodowego kurateli w Polsce; dostrzegać potencjalne problemy w zakresie wykonywania poszczególnych zadań kuratorskich; przygotowywać wystąpienia ustne dotyczące zagadnień z zakresu metodyki pracy kuratora sądowego oraz dokonywać ich prezentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania i pogłębiania zdobytej wiedzy; poszerzania zainteresowań w zakresie funkcjonowania kurateli w Polsce; kształtowania właściwych postaw społecznych wobec wychowawczo-resocjalizacyjnego charakteru służby kuratorskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Prawo pracy

Cel kształcenia: poznanie przepisów prawa pracy oraz ich zastosowania w praktyce. Zaznajomienie ze specyfiką świadczenia pracy na podstawie umownego stosunku pracy. Zwrócenie uwagi na prawa i obowiązki pracowników i pracodawców.

Treści merytoryczne: ogólna charakterystyka prawa pracy, pojęcie stosunku pracy, strony stosunku pracy, prawne podstawy stosunku pracy, nawiązanie stosunku pracy, rodzaje umowy o pracę, ustanie stosunku pracy, roszczenia pracownika oraz pracodawcy w związku z wadliwym

rozwiązaniem umowy o pracę, prawa i obowiązki stron stosunku pracy, czas pracy, wynagrodzenie za pracę, urlopy pracownicze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przepisy dotyczące stosunku pracy; podstawowe prawa i obowiązki stron stosunku pracy; terminologię z zakresu prawa pracy; instytucje prawa pracy; konsekwencje wynikające z naruszeń przepisów prawa pracy.

Umiejętności (potrafi): dokonywać wykładni przepisów prawa pracy; wyrażać własne opinie w tym obszarze; formułować pisemne i ustne wypowiedzi w zakresie problematyki prawa pracy, zakresu praw i obowiązków pracownika; wyciągać wnioski dotyczące specyfiki różnego rodzaju stosunków pracy; analizować przyczyny i przebieg wybranych procesów społeczno-gospodarczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania dylematów związanych ze stosowaniem prawa pracy; kreatywnego poszukiwania rozwiązań zaobserwowanych problemów w tym obszarze; dyskusji nad normatywnymi rozwiązaniami w dziedzinie prawa pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. System środków zabezpieczających

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy na temat rodzajów i istoty poszczególnych środków zabezpieczających w polskim prawie karnym; zdobycie wiedzy na temat przesłanek stosowania poszczególnych środków zabezpieczających; poznanie typologii sprawców, wobec których można stosować określone środki zabezpieczające; poznanie prawnych i społecznych problemów związanych z wykonaniem i efektywnością poszczególnych środków zabezpieczających.

Treści merytoryczne: ewolucja systemu środków zabezpieczających w Polsce; rodzaje i istota leczniczych środków zabezpieczających; rodzaje i istota środków zabezpieczających o charakterze administracyjno-prawnym; przesłanki podmiotowe i przedmiotowe stosowania poszczególnych rodzajów środków zabezpieczających; praktyka stosowania środków zabezpieczających; problemy wykonania środków zabezpieczających; społeczne i prawne konsekwencje niewykonania środka zabezpieczającego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła prawa w zakresie systemu środków zabezpieczających w Polsce; terminologię właściwą dla stosowania i wykonywania poszczególnych środków zabezpieczających wobec poszczególnych kategorii sprawców czynów zabronionych; ewolucję systemu środków zabezpieczających w Polsce, zasady stosowania środków zabezpieczających; warunki wykonania środków zabezpieczających w Polsce.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem prawnym i prawniczym w odniesieniu do stosowania i wykonania środków zabezpieczających; prawidłowo interpretować tekst prawny oraz trafnie wyjaśniać istotne w tym procesie relacje między prawem karnym a innymi elementami systemu prawa krajowego w zakresie terapii i leczenia chorób i zaburzeń poszczególnych kategorii sprawców leżących u podstaw popełnionego przez nich czynu zabronionego; samodzielnie rozwiązywać problemy prawne w sprawach z zakresu stosowania środków zabezpieczających; dostrzegać potencjalne problemy w zakresie wykonywania poszczególnych środków zabezpieczających; przygotowywać wystąpienia ustne dotyczące zagadnień z zakresu systemu środków zabezpieczających oraz dokonywać ich prezentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania i pogłębiania zdobytej wiedzy i poszerzania zainteresowań w zakresie systemu środków zabezpieczających w Polsce; kształtowania właściwych postaw społecznych wobec problematyki chorób i zaburzeń poszczególnych kategorii sprawców leżących u podstaw popełnionego przez nich czynu zabronionego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Kryminologiczne i prawne aspekty przemocy

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy na temat metodologii pojęcia przemocy i sposobów jego definiowania w naukach społecznych; zdobycie wiedzy na temat kryminologicznych klasyfikacji przemocy; zdobycie umiejętności w zakresie diagnozowania poszczególnych form i rodzajów

przemocy; zdobycie wiedzy na temat prawnych i instytucjonalnych środków przeciwdziałania przemocy w Polsce; zdobycie kompetencji społecznych w zakresie właściwego reagowania na symptomy przemocy w otoczeniu społecznym.

Treści merytoryczne: kryminologiczne ujęcie przemocy; pojęcie przemocy w doktrynie prawa karnego i w judykaturze; przemoc jako realny fakt społeczny; kryminologiczne teorie przemocy i agresji; kryterium określenia przemocy ze względu na formy oddziaływania; przemoc fizyczna; przemoc seksualna; przemoc psychiczna; przemoc ekonomiczna; przemoc z zaniedbania; przemoc wobec osób starszych; przemoc wobec osób z niepełnosprawnością; przemoc rówieśnicza; przemoc w środowisku pracy; kwalifikacje prawne poszczególnych przejawów przemocy; środki przeciwdziałania przemocy w prawie karnym; założenia ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (domowej); procedura „Niebieskie Karty”; przeciwdziałanie przemocy w pracy społecznej i działalności organizacji pozarządowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę definiowania przemocy w kryminologii i prawie karnym; kryteria klasyfikacyjne poszczególnych rodzajów przemocy; poszczególne formy oddziaływania przemocowego; etiologię przemocy; dynamikę i cykle przemocy; psychologiczne i społeczne konsekwencje przemocy; kwalifikacje prawne czynów znamienych przemocą; prawne i instytucjonalne aspekty przeciwdziałania przemocy; zadania i kompetencje poszczególnych służb i instytucji w zakresie przeciwdziałania przemocy; znaczenie działalności organizacji społecznych w zakresie przeciwdziałania przemocy.

Umiejętności (potrafi): trafnie wyjaśniać relacje między kryminologicznym a prawnym ujęciem przemocy; posługiwać się językiem prawnym i prawniczym w odniesieniu do czynów zabronionych z zastosowaniem przemocy; dostrzegać potencjalne problemy w zakresie przeciwdziałania przemocy; przygotowywać wystąpienia ustne dotyczące zagadnień przeciwdziałania poszczególnym przejawom przemocy oraz dokonywać ich prezentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania i pogłębiania zdobytej wiedzy na temat kryminologicznych i prawnych aspektów przemocy; poszerzania zainteresowań w zakresie etiologii, przejawów i konsekwencji stosowania przemocy; kształtowania właściwych postaw społecznych w zakresie sposobów reagowania i przeciwdziałania przemocy w otoczeniu społecznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Kariery przestępcze kobiet

Cel kształcenia: wprowadzenie w istotę oraz prawne i socjologiczne rozumienie problematyki karier przestępczych kobiet, poszczególnych jej form, etiologii i rozwoju zjawiska oraz powiązanych z nim form patologii społecznej; przedstawienie karier kryminalnych kobiet jako konsekwencji zaburzeń rozwoju społeczno-ekonomicznego, narastania dysproporcji społecznych oraz uwarunkowań kulturowych.

Treści merytoryczne: siatka pojęć terminologicznych z zakresu karier przestępczych; początek, rozwój i koniec kariery przestępczej – wyniki badań; chroniczni sprawcy i sprawczynie przestępstw; problematyka „punktów zwrotnych” karier przestępczych; kariery przestępcze kobiet a kariery przestępcze mężczyzn; wybrane modele karier kryminalnych; różnice pomiędzy karierami kryminalnymi sprawców poszczególnych kategorii przestępstw; wybrane teorie z zakresu karier kryminalnych kobiet; studium przypadków karier przestępczych wybranych kobiet.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, fenomenologię i znaczenie w kryminologii problematyki karier przestępczych kobiet; różnice pomiędzy karierami przestępczymi kobiet i karierami przestępczymi mężczyzn; wybrane teorie dotyczące karier przestępczych kobiet oraz rolę wydarzeń życiowych wpływających na kariery przestępcze; złożone czynniki wpływające na genezę karier kryminalnych kobiet.

Umiejętności (potrafi): wymienić typowe czynniki ryzyka i czynniki ochronne mające wpływ na powstanie, rozwój i zakończenie kariery przestępczej; analizować i interpretować różnice

między karierami przestępczymi mężczyzn i kobiet; przygotować studium przypadku kariery kryminalnej kobiety z charakterystycznymi dla kariery przestępczej etapami i elementami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania swojej wiedzy z obszaru karier kryminalnych kobiet, dostrzegania problemów związanych z problematyką karier przestępczych, w tym kobiet, analizowania ich i szukania kreatywnych rozwiązań; podejmowania dyskusji merytorycznych z zakresu karier kryminalnych kobiet; działalności we współpracy z innymi osobami; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie problematyki karier przestępczych kobiet; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Międzynarodowe prawo karne

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie międzynarodowego prawa karnego, w szczególności idei i genezy międzynarodowego prawa i sądownictwa karnego; zdobycie wiedzy w zakresie źródeł międzynarodowego prawa karnego; zdobycie wiedzy w zakresie podstawowych zasad odpowiedzialności karnej, zbrodni prawa międzynarodowego i przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości; zdobycie wiedzy na temat postępowania przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym.

Treści merytoryczne: pojęcie „międzynarodowe prawo karne”; źródła międzynarodowego prawa karnego; podstawowe zasady międzynarodowego sądownictwa karnego; jurysdykcja Międzynarodowego Trybunału Karnego; podstawowe zasady odpowiedzialności karnej; zbrodnie prawa międzynarodowego; przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości; kary i zasady ich wymiaru; postępowanie przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła międzynarodowego prawa karnego; terminologię właściwą dla międzynarodowego prawa karnego, zasady odpowiedzialności w międzynarodowym prawie karnym; metody i narzędzia, w tym techniki pozyskiwania danych właściwe dla międzynarodowego prawa karnego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem prawnym i prawniczym w odniesieniu do międzynarodowych spraw karnych; prawidłowo interpretować tekst prawny oraz trafnie wyjaśniać istotne w tym procesie relacje między międzynarodowym prawem karnym a innymi elementami systemu prawa krajowego oraz międzynarodowego; samodzielnie rozwiązywać problemy prawne w międzynarodowych sprawach karnych; przygotowywać wystąpienia ustne dotyczące zagadnień z zakresu międzynarodowego prawa karnego oraz dokonywać ich prezentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania i pogłębiania zdobytej wiedzy i poszerzania zainteresowań w zakresie międzynarodowego prawa karnego; kształtowania właściwych postaw społecznych wobec problematyki zbrodni prawa międzynarodowego; podejmowania nowych doświadczeń zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Odpowiedzialność dyscyplinarna w służbach mundurowych

Cel kształcenia: zapoznanie z siatką pojęć terminologicznych związanych z szeroko ujętą problematyką odpowiedzialności dyscyplinarnej, porządkowej i karnej funkcjonariuszy służb mundurowych w związku z pełnieniem funkcji służbowych, wprowadzenie w problematykę genezy odpowiedzialności w związku z pełnieniem obowiązków służbowych funkcjonariuszy służb mundurowych oraz powiązanymi z tym obszarem zagadnieniami etycznymi, wprowadzenie w etyczne uwarunkowania odpowiedzialności związanej z pracą w służbach mundurowych, zapoznanie z metodyką badań nad skutecznością rozwiązań w zakresie odpowiedzialności porządkowej, zawodowej i karnej funkcjonariuszy służb mundurowych, przedstawienie kluczowych wyników badań z zakresu skuteczności rozwiązań prawnych w zakresie odpowiedzialności porządkowej, zawodowej i karnej funkcjonariuszy służb mundurowych

Treści merytoryczne: siatka pojęć terminologicznych z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej, porządkowej i karnej w związku z pełnieniem obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy służb mundurowych; kształtowanie się dyscyplinarnej, porządkowej i karnej odpowiedzialności funkcjonariuszy służb mundurowych w związku z pełnieniem funkcji służbowych w aspekcie historycznym; koncepcje odpowiedzialności dyscyplinarnej, porządkowej i karnej funkcjonariuszy służb mundurowych w związku z pełnieniem funkcji służbowych w różnych systemach prawnych; przybliżenie i omówienie wyników badań dotyczących skuteczności kar i karania, metodologia badań nad skutecznością stosowanych przepisów z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej, porządkowej i karnej w związku z pełnieniem obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy służb mundurowych, katalog przestępstw popełnianych w związku z realizacją zadań służbowych w formacjach mundurowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu genezę i ewolucję zasad odpowiedzialności prawnej i zawodowej odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych; podłoże prawne i historyczne, rozwiązania prawnej i zawodowej odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych; wybrane rozwiązania z innych krajów z obszaru prawnej i zawodowej odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych; metodykę badań stosowanych w obszarze analizowania skuteczności prawnej i zawodowej odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych, najważniejsze dotychczasowe badania z zakresu skuteczności kar i karania sprawców.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować problematykę odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych w ujęciu prawnym i etycznym; zastosować odpowiednie metody badawcze właściwe dla zbadania skuteczności stosowania zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej wobec funkcjonariuszy służb mundurowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): analizowania problemów związanych z problematyką odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych, dostrzegania dylematów i trudności na tym tle, ich interpretacji i szukania kreatywnych rozwiązań; podejmowania dyskusji merytorycznych z zakresu prawnych rozwiązań dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych; działania we współpracy z innymi osobami; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie problematyki odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy służb mundurowych; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Przestępczość nieletnich

Cel kształcenia: zapoznanie z siatką pojęć terminologicznych związanych z prawnymi i kryminologicznymi aspektami przestępczości nieletnich, wprowadzenie w regulacje prawne dotyczące odpowiedzialności nieletnich na gruncie ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich oraz kodeksu karnego, poznanie etiologii przestępczości nieletnich i jej skutków; przedstawienie kluczowych wyników badań z zakresu przestępczości nieletnich.

Treści merytoryczne: siatka pojęć terminologicznych z zakresu problematyki przestępczości nieletnich z perspektywy prawnej i kryminologicznej; wprowadzenie w socjologiczne rozumienie fenomenu przestępczości nieletnich, poszczególnych jej form, etiologii zjawiska oraz powiązanych z nią form patologii społecznej, a przede wszystkim profilaktyki i zwalczania przestępczości nieletnich; przedstawienie przestępczości nieletnich jako konsekwencji zaburzeń rozwoju społeczno-ekonomicznego, narastania dysproporcji społecznych; analiza uwarunkowań psychologicznych zjawiska przestępczości nieletnich; wybrane teorie kryminologiczne dotyczące przestępczości nieletnich; studium przypadków wybranych sprawców.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): etiologię, fenomenologię i znaczenie w kryminologii zjawiska przestępczości nieletnich; jego podłoże i czynniki ryzyka wejścia na drogę przestępczą nieletnich

sprawców w dorosłości oraz czynniki chroniące przed przestępczością; wybrane teorie dotyczące przestępczości nieletnich; przepisy prawne dotyczące odpowiedzialności nieletnich; metodykę badań stosowanych w obszarze przestępczości nieletnich, najważniejsze dotychczasowe zrealizowane w Polsce projekty badawcze z zakresu przestępczości nieletnich.

Umiejętności (potrafi): analizować i wieloaspektowo interpretować przestępczość nieletnich; dostrzec i analizować przyczyny i skutki przestępczości nieletnich, odnieść się do zjawiska przestępczości nieletnich a zachodzących w nim procesów ekonomicznych i społecznych; zastosować odpowiednie metody badawcze właściwe dla badania zjawiska przestępczości nieletnich, przygotować studium przypadku z obszaru przestępczości nieletnich z charakterystycznymi dla niego etapami i elementami a także dokonać jakościowej analizy zjawiska przestępczości nieletnich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania problemów związanych z problematyką przestępczości nieletnich, ich analizować i szukania kreatywnych rozwiązań; prowadzenia merytorycznych dyskusji z obszaru przestępczości nieletnich, działania we współpracy z innymi osobami; do samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie przestępczości nieletnich; działania we współpracy z innymi osobami; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie problematyki kar i karaniami; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: przygotowanie do wyboru tematu pracy dyplomowej, przygotowanie do opracowania planu pracy dyplomowej; przygotowanie do samodzielnego wyszukiwania literatury związanej z wybranym tematem pracy dyplomowej; zgromadzenie literatury przedmiotu.

Treści merytoryczne: zagadnienia wprowadzające w procedurę pisania pracy dyplomowej; poszukiwanie i wykorzystywanie różnych źródeł naukowych (również w językach obcych) w procesie pisania pracy dyplomowej i samokształcenia; określenie tematu pracy dyplomowej; sformułowanie planu pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady związane z ochroną własności intelektualnej i prawa autorskiego; zasady pisania prac dyplomowych; procedurę dyplomowania; źródła naukowe służące do pisania pracy dyplomowej; literaturę dotyczącą metodyki pisania prac dyplomowych.

Umiejętności (potrafi): sformułować temat pracy dyplomowej; skonstruować plan pracy dyplomowej; znaleźć literaturę naukową do wybranego tematu pracy dyplomowej; korzystać ze źródeł naukowych (również w językach obcych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności badawczych; aktywnego poszukiwania źródeł naukowych; krytycznej analizy zastanego stanu wiedzy naukowej; doskonalenia swoich umiejętności naukowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: zapoznanie z metodologią badań naukowych w obszarze nauk społecznych; przygotowanie do samodzielnego prowadzenia badań naukowych.

Treści merytoryczne: zagadnienia wprowadzające w metodykę pisania pracy dyplomowej; określenie celu i przedmiotu pracy dyplomowej; postawienie problemów badawczych w oparciu o poznane definicje i twierdzenia; sformułowanie hipotez badawczych w oparciu o aktualny stan wiedzy; omówienie metod, technik i narzędzi badawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania prawne i faktyczne prowadzenia badań naukowych; metodykę prowadzenia badań naukowych; literaturę metodologiczną w obszarze nauk społecznych.

Umiejętności (potrafi): określić cel i przedmiot badań; sformułować problemy badawcze; postawić hipotezy badawcze; odpowiednio dobrać metody, techniki i narzędzia badawcze; przeprowadzić badania naukowe.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności metodologicznych; upowszechniania wyników prowadzonych przez siebie badań; obrony stawianych przez siebie hipotez.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa III

Cel kształcenia: przygotowanie do samodzielnego napisania tekstu naukowego w oparciu o literaturę przedmiotu oraz wyniki badań własnych.

Treści merytoryczne: zagadnienia wprowadzające w technikę pisania pracy dyplomowej; opracowanie i wykorzystanie różnych źródeł (również w językach obcych) w procesie pisania pracy dyplomowej i samokształcenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): dorobek literatury kryminologicznej w badanym obszarze; zaawansowane słownictwo kryminologiczne; zasady pisania pracy dyplomowej; logikę dowodzenia naukowego; zasady argumentacji naukowej.

Umiejętności (potrafi): omówić wyniki przeprowadzonych badań; dowodzić słuszności swoich hipotez; wykorzystywać literaturę kryminologiczną badanego tematu; napisać pracę dyplomową.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej analizy zastanego stanu wiedzy naukowej; doskonalenia swoich umiejętności pisarskich; przygotowania pisemnego opracowania naukowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa IV

Cel kształcenia: przygotowanie do redagowania własnego tekstu pracy dyplomowej; przygotowanie do publicznej obrony pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: zagadnienia wprowadzające w metodykę redagowania i korekty językowej pracy dyplomowej; zasady edytorstwa tekstów naukowych; zapoznanie z procedurą obrony pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wymogi edytorskie dotyczące pracy dyplomowej; wymogi językowe stawiane pracy dyplomowej; procedurę obrony pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): stosować zaawansowany język kryminologiczny; zredagować pracę dyplomową; przygotować się do obrony pracy dyplomowej; logicznie argumentować stawiane przez siebie tezy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia swoich umiejętności językowych i redakcyjnych; obrony swojej koncepcji pracy dyplomowej; publicznych wystąpień naukowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. 3D obrazowanie miejsca przestępstwa

Cel kształcenia: zapoznanie z możliwościami zastosowania technologii 3D we współczesnym procesie karnym, kryminalistyce i ekspertyzie sądowej, możliwościami kryminalistycznej i dowodowej rekonstrukcji zdarzeń kryminalnych, modelowaniem i drukiem 3D na potrzeby dowodowe i kryminalistyczne.

Treści merytoryczne: metody dokumentacji miejsc zdarzeń, cele, zadania i obiekty kryminalistycznej analizy miejsca zdarzenia, modelowanie i skanowanie 3D w praktyce kryminalistyki i ekspertyzy sądowej, zasady działania skanera 3D przeznaczonego do utrwalania miejsc zdarzeń o charakterze kryminalnym, jego możliwości i ograniczenia, organizacja pracy ze

skanerem 3D i dedykowanym oprogramowaniem do obróbki chmury punktów, wykorzystywanie druku 3D w ekspertyzach kryminalistycznych i na sali rozpraw, zalety i ograniczenia modelowania 3D i druku 3D z perspektywy kryminalistycznej i dowodowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cele i zadania kryminalistycznej analizy miejsca zdarzenia, zasady pracy współczesnych skanerów 3D, możliwości i ograniczenia skanowania 3D na miejscu zdarzenia, specyfikę skanowania 3D poszczególnych rodzajów zdarzeń, możliwości zastosowania dedykowanych programów kryminalistycznych przy tworzeniu symulacji 3D zdarzeń o charakterze kryminalnym, wykorzystywania druku 3D do celów kryminalistycznych i dowodowych.

Umiejętności (potrafi): zaplanować kryminalistyczne badanie miejsca zdarzenia, zorganizować i wykonać skanowanie 3D miejsca zdarzenia, obsługiwać dedykowane oprogramowanie, w tym kryminalistyczne, tworzyć symulacje kryminalistyczne wybranych rodzajów przestępstw na podstawie znanej fabuły, przygotować 3D modele śladów kryminalistycznych, wykonać druk 3D na potrzeby ekspertyzy kryminalistycznej i prezentacji na sali rozpraw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy w zakresie wykorzystywania technologii 3D w oględzinach miejscach zdarzeń i ekspertyzie kryminalistycznej, potrafi organizować proces uczenia się innych osób; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie modelowania 3D śladów kryminalistycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Przestępczość w ruchu lądowym, powietrznym i wodnym

Cel kształcenia: zapoznanie z istotą przestępczości w ruchu lądowym, wodnym i powietrznym; zapoznanie z metodami przeciwdziałania poszczególnym postaciom przestępczości w ruchu; poznanie metod zwalczania przestępczości w ruchu.

Treści merytoryczne: znamiona przestępstw godzących w bezpieczeństwo w ruchu; katastrofy w ruchu jako sytuacje kryzysowe; katastrofy w ruchu a bezpieczeństwo środowiska; postępowanie dowodowe organów ścigania w przypadku zaistnienia przestępstw w ruchu drogowym, wodnym oraz powietrznym; współpraca organów ścigania z niezależnymi komisjami państwowymi w związku z zaistnieniem przestępstwa w ruchu kolejowym lub powietrznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu zjawisko przestępczości w ruchu lądowym, wodnym i powietrznym, jego uwarunkowania i przyczyny złożoności, rolę czynników kryminologicznych i społecznych w ewolucji tego zjawiska; znamiona przestępstw godzących w bezpieczeństwo w ruchu; rolę i zadania organów procesowych zwalczających przestępczość w ruchu; specyfikę poszczególnych czynności dowodowych realizowanych w procesie karnym w związku z zaistnieniem przestępstwa w ruchu; rolę i zadania instytucji zapobiegających przestępczości w ruchu kolejowym oraz powietrznym.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozpoznawać symptomy przestępczości w ruchu, w celu rozwiązywania konkretnych problemów dotyczących tejże przestępczości i sposobów jej ograniczania; analizować i interpretować przepisy prawa krajowego i międzynarodowego dotyczące przestępczości w ruchu; stosować wiedzę w praktyce w celu określania kierunków zwalczania przestępczości w ruchu w ramach przynależności do odpowiednich instytucji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu przestępczości w ruchu; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy oraz umiejętności w obszarze zjawiska przestępczości w ruchu; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia, wykład.

7. Dziennikarstwo śledcze

Cele kształcenia: zapoznanie z warsztatem dziennikarza śledczego; zapoznanie z różnymi formami reportażu śledczego: prasowego i telewizyjnego; nabycie umiejętności pozyskiwania

informacji zarówno ze źródeł urzędowych, jak i pozaurzędowych, a także na zapoznanie się z metodami i warsztatem dziennikarskim; wskazanie sposobów wykorzystania zdobyte przez siebie informacje przy użyciu technik podobnych do tych, które stosują instytucje posiadające uprawnienia śledcze.

Treści merytoryczne: zasady etyki w dziennikarstwie; gatunki dziennikarskie; specyfika języka wypowiedzi dziennikarskiej; pozyskiwanie przez dziennikarzy osobowych źródeł informacji; wprowadzenie do terminologii dziennikarstwa śledczego; predyspozycje i umiejętności dziennikarza śledczego; analiza wybranych materiałów prasowych; warsztat dziennikarza śledczego; analiza wybranych materiałów prasowych, narzędzia pracy dziennikarza na granicy prawa; analiza wybranych materiałów prasowych; konsekwencje działań dziennikarza śledczych; analiza wybranych materiałów prasowych; kontakty dziennikarza ze służbami mundurowymi; zajęcia z wykorzystaniem regulacji krajowych (prawa prasowego, kodeksu karnego, kodeksu postępowania karnego) i regulacji międzynarodowych (np. dotyczących osobowych źródeł informacji czy sygnalistów).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy i pojęcia właściwe dla dziennikarstwa śledczego; warsztat dziennikarza śledczego; ramy prawne w jakich on działa.

Umiejętności (potrafi): znaleźć temat i przygotować jego wstępną dokumentację; ocenić wiarygodność bohatera i wiarygodność źródeł informacji; przewidzieć konsekwencje prawne własnych działań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego aktualizowania swojej znajomości prawa, etyki dziennikarskiej oraz zasad współżycia społecznego; poniesienia konsekwencji prawnych w przypadku naruszenia tajemnicy dziennikarskiej czy innych obowiązków prasowych; ochrony swoich osobowych źródeł informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

8. Postępowanie w sprawach nieletnich

Cel kształcenia: nabycie wiedzy na temat zjawiska przestępczości nieletnich – jego historii i przyczyn; nabycie wiedzy na temat przepisów prawa związanych z postępowaniem w sprawach nieletnich; nabycie wiedzy na temat organizacji i funkcjonowania ośrodków wychowawczych i zakładów poprawczych; nabycie wiedzy na temat międzynarodowych standardów postępowania w sprawach nieletnich; nabycie wiedzy na temat działań prewencyjnych przeciwdziałających zjawisku przestępczości nieletnich.

Treści merytoryczne: akty prawa regulujące postępowanie w sprawach nieletnich w porządku krajowym i międzynarodowym; ogólne zasady postępowania w sprawach nieletnich; geneza i przyczyny przestępczości wśród nieletnich; katalog środków przeciwdziałania demoralizacji nieletnich i dopuszczaniu się przez nich czynów karalnych wskazane; postępowanie rozpoznawcze i wykonawcze w sprawach nieletnich; funkcjonowanie okręgowych ośrodków wychowawczych, zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich; odpowiednie stosowanie przepisów kodeksu karnego, kodeksu karnego skarbowego oraz kodeksu wykroczeń w sprawach nieletnich; dane statystyczne na temat czynów karalnych popełnionych przez nieletnich.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy prawne prowadzenia postępowań w sprawach nieletnich specyfikę postępowań w sprawach nieletnich; zasady prowadzenia postępowania rozpoznawczego i wykonawczego w sprawach nieletnich; zasady stosowania środków przeciwdziałania demoralizacji nieletnich i dopuszczaniu się przez nich czynów karalnych; przesłanki zastosowania określonych środków wychowawczych przez sąd rodzinny w postępowaniu w sprawach nieletnich; przesłanki umieszczenia nieletniego w zakładzie leczniczym, ośrodku wychowawczym, zakładzie poprawczym; obowiązki nakładane przez sąd rodzinny na rodziców lub opiekunów nieletniego w postępowaniu w sprawach nieletnich.

Umiejętności (potrafi): zastosować w praktyce i właściwie interpretować przepisy regulujące postępowanie w sprawach nieletnich; rozróżnić pojęcia małoletniego, młodocianego

i nieletniego na gruncie krajowych przepisów prawnych; wskazać kompetencje sądu rodzinnego w postępowaniach w sprawach nieletnich; scharakteryzować i opisać wszystkie środki przeciwdziałania demoralizacji nieletnich i dopuszczaniu się przez nich czynów karalnych; wskazać różnice między ośrodkami wychowawczymi, a zakładami poprawczymi; analizować dane statystyczne związane z przestępczością nieletnich oraz wyciągać z nich wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów prawnych związanych problematyką postępowania w sprawach nieletnich z wykorzystaniem wiedzy zdobytej na zajęciach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Prawo karne wojskowe

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie prawa karnego wojskowego, w szczególności analizy przepisów prawnych określających odpowiedzialność karną żołnierza zarówno w czasie pokoju, w stanach nadzwyczajnych, jak i podczas konfliktów zbrojnych; zdobycie wiedzy na temat kar, środków karnych, kar dyscyplinarnych oraz zasad ich wymiaru; zdobycie wiedzy w zakresie konstrukcji poszczególnych typów przestępstw wojskowych; zdobycie wiedzy w zakresie zasad międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych.

Treści merytoryczne: stosowanie ustawy karnej względem żołnierzy; legalna definicja żołnierza; legalna definicja rozkazu; znaczenie dyscypliny wojskowej; teorie posłuszeństwa w wojsku; kontratyp ostatecznej potrzeby wojskowej; warunki wyłączenia winy wykonawcy rozkazu; warunki umniejszenia winy wykonawcy rozkazu; odpowiedzialność karna w przypadku niezdolności do służby wojskowej; kara aresztu wojskowego; szczególny charakter kary ograniczenia wolności stosowanej wobec żołnierza; wydalenie ze służby wojskowej; degradacja stopnia; stosowanie kar dyscyplinarnych wobec żołnierza; zbieg przestępstw; warunkowe umorzenie postępowania wobec żołnierza; zawieszenie wykonania kary wobec żołnierza; zwolnienie z odbycia kary żołnierza; zatarcie skazania wobec żołnierza; przestępstwa przeciwko obowiązkowi pełnienia służby wojskowej; przestępstwa przeciwko zasadom dyscypliny wojskowej; przestępstwa przeciwko zasadom postępowania z podwładnymi; przestępstwa przeciwko zasadom obchodzenia się z uzbrojeniem i uzbrojonym sprzętem wojskowym; przestępstwa przeciwko zasadom pełnienia służby; przestępstwa przeciwko mieniu wojskowemu; znaczenie i zasady międzynarodowego prawa humanitarnego konfliktów zbrojnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła prawa karnego wojskowego; terminologię właściwą dla prawa karnego wojskowego, zasady odpowiedzialności w prawie karnym wojskowym, a także okoliczności wpływające na wyłączenie lub umniejszenie tej odpowiedzialności; metody i narzędzia, w tym techniki pozyskiwania danych właściwe dla prawa karnego wojskowego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem prawnym i prawniczym w odniesieniu do spraw karnych wojskowych; prawidłowo interpretować tekst prawny oraz trafnie wyjaśniać istotne w tym procesie relacje między prawem karnym wojskowym a innymi elementami systemu prawa krajowego oraz międzynarodowego; samodzielnie rozwiązywać problemy prawne w sprawach karnych wojskowych; przygotowywać wystąpienia ustne dotyczące zagadnień z zakresu prawa karnego wojskowego oraz dokonywać ich prezentacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwijania i pogłębiania zdobytej wiedzy i poszerzania zainteresowań w zakresie prawa karnego wojskowego; kształtowania właściwych postaw społecznych wobec problematyki obronności, dyscypliny wojskowej oraz praw ludności cywilnej podczas konfliktów zbrojnych; podejmowania nowych doświadczeń zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Podstawy prawa karnego

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie prawa karnego; poznanie istoty i przesłanek poszczególnych konstrukcji prawnokarnych; poznanie

podstaw kwalifikacji prawnej czynów zabronionych; określanie typów przestępstw; interpretacja przepisów prawa karnego pod kątem analizy możliwych stanów faktycznych.

Treści merytoryczne: pojęcie, cechy i funkcje prawa karnego; zasady obowiązywania ustawy karnej w czasie miejscu i względem osób; zasady odpowiedzialności karnej; pojęcie i elementy definicji przestępstwa; znamiona ustawowe przestępstwa; okoliczności wyłączające czyn; okoliczności wyłączające karną bezprawność czynu; okoliczności wyłączające winę; formy stadialne i zjawiskowe przestępstwa; zbieg przestępstw i przepisów ustawy; rodzaje i zasady wymiaru kar, środków karnych, probacyjnych i zabezpieczających; uchylenie karalności; darowanie kary; zatarcie ścigania; znamiona ustawowe wybranych typów przestępstw (przeciwko życiu i zdrowiu, wolności, wolności seksualnej i obyczajności, przeciwko prawom pracownika, przeciwko działalności instytucji państwowych i samorządowych, przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko ochronie informacji, przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przeciwko mieniu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i instytucje prawa karnego; strukturę przestępstwa; istotę instytucji i zasad prawa karnego (ich źródła, naturę i funkcje w zakresie odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego); okoliczności wpływające na wyłączenie lub umniejszenie odpowiedzialności karnej; znaczenie znamion ustawowych wybranych typów przestępstw.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią z zakresu prawa karnego; dokonywać analizy prawnej problemu badawczego; rozwiązywać problemy prawne; rozwiązywać dylematy mogące pojawić się w pracy zawodowej; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania norm etycznych w pracy zawodowej i działalności publicznej; kreatywnego poszukiwania rozwiązań dostrzeganych problemów w stosowaniu prawa; samodzielnego myślenia i interpretowania zjawisk; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości; współpracy w grupie i przyjmowania w niej różnych ról.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Prawo penitencjarne

Cel kształcenia: poznanie definicji prawa penitencjarnego w perspektywie współczesnej nauki; poznanie zasad i funkcji prawa penitencjarnego; poznanie instytucji prawa penitencjarnego; poznanie organizacji i zasad funkcjonowania jednostek penitencjarnych, w tym typów i rodzajów zakładów karnych; poznanie wybranych systemów penitencjarnych w państwach Unii Europejskiej oraz podstawowych międzynarodowych aktów prawnych w zakresie prawa penitencjarnego.

Treści merytoryczne: rys historyczny kształtowania się prawa więziennego (penitencjarnego) w Polsce i na świecie; akty prawa regulujące zasady wykonywania kary pozbawienia wolności; formacja państwowa wykonująca karę pozbawienia wolności; prawa i obowiązki skazanego; oddziaływania penitencjarne; opieka medyczna nad osadzonymi w jednostkach penitencjarnych; kary dyscyplinarne w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności; podkultura więzienna jako instytucja nieformalna w instytucji formalnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania organów państwa i instytucji międzynarodowych oraz niezbędną terminologię stanowiących podstawę polskiego prawa penitencjarnego; zasady funkcjonowania organów międzynarodowych oraz niezbędną terminologię stanowiących podstawę prawa penitencjarnego na świecie; podstawy prawne funkcjonowania systemu penitencjarnego w Polsce i na świecie; rys historyczny prawa penitencjarnego; systemy odbywania kary pozbawienia wolności; prawa i obowiązki skazanych; podstawy organizacji więziennej służby zdrowia; system oddziaływań penitencjarnych; wpływ podkultury więziennej na nieskuteczność działań resocjalizacyjnych.

Umiejętności (potrafi): właściwie interpretować przepisy prawa penitencjarnego; rozróżniać typy i rodzaje zakładów karnych; poprawnie wskazać i opisać rodzaje oddziaływań penitencjarnych; scharakteryzować strukturę więziennej opieki medycznej; wskazać i scharakteryzować zadania Służby Więziennej i jej miejsce w systemie umundurowanych formacji państwowych; odróżnić prawa od obowiązków skazanych; scharakteryzować elementarne struktury podkultur więziennych; wymienić kary dyscyplinarne wymierzone skazanym w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów prawnych związanych z problematyką prawa penitencjarnego z wykorzystaniem wiedzy zdobytej na zajęciach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Modus operandi sprawców zabójstw

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi zabójstw oraz możliwościami analizy modus operandi; wybranymi motywacjami sprawców zabójstw.

Treści merytoryczne: historia penalizacji zabójstwa; odpowiedzialność karna za przestępstwo z art. 148 k.k.; skala i specyfika zabójstw w Polsce; pojęcie motywu; motywacja sprawców zabójstw: zabójstwo na tle seksualnym, zabójstwo na tle ekonomicznym; zabójstwo dla zabawy; zabójstwo na tle chuligańskim; zabójstwo na tle porachunków osobistych; zabójstwo tzw. „kuchenne”; pojęcie modus operandi; czynniki mające wpływ na modus operandi; zabójstwo seryjne; analiza przypadków z polskiej i zagranicznej kazuistyki; manipulacje sprawców zabójstw ze zwłokami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę analizy modus operandi w przypadku czynności wykonywanych w śledztwach o zabójstwo; specyfikę i istotę zabójstw seryjnych; podstawowe zasady prowadzenia oględzin zwłok i miejsca ich znalezienia.

Umiejętności (potrafi): analizować poszczególne elementy modus operandi sprawców i określać czynniki determinujące jego zachowanie podczas przebiegu zdarzenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu kryminalistyki oraz jej samodzielnego uzupełniania i doskonalenia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Pokrzywdzony w procesie karnym

Cel kształcenia: poznanie definicji pokrzywdzonego w perspektywie realizacji norm postępowania karnego; poznanie fundamentalnych uprawnień i obowiązków pokrzywdzonego; poznanie roli pokrzywdzonego w postępowaniu karnym; rozróżnia krajowe i międzynarodowe uregulowania prawne w kontekście realizacji praw pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

Treści merytoryczne: akty prawa regulujące uprawnienia pokrzywdzonych w ujęciu procesowym i wiktymologicznym; prawa i obowiązki pokrzywdzonego w postępowaniu karnym; zagadnienia szczególnej podatności wiktymologicznej w odniesieniu do interpretacji norm karno-procesowych; wskazanie roli pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania organów państwa i instytucji międzynarodowych w kontekście realizacji praw pokrzywdzonego; poznanie niezbędnej terminologii związanej z rolą pokrzywdzonego w postępowaniu karnym; prawa i obowiązki pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

Umiejętności (potrafi): właściwie interpretować przepisy prawa karnego procesowego w kontekście realizacji uprawnień pokrzywdzonego; rozróżnić rolę pokrzywdzonego w postępowaniu karnym w odniesieniu do etapów postępowania; omówić elementarne pojęcia związane z rolą pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów prawnych związanych z uczestnictwem pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Handel ludźmi

Cel kształcenia: zapoznanie z istotą zjawiska handlu ludźmi w ujęciu prawnokarnym i kryminologicznym, przyczynami zaistnienia tego przestępstwa; zapoznanie z metodami przeciwdziałania handlowi ludźmi oraz jego zwalczania.

Treści merytoryczne: wprowadzenie do etiologii zjawiska handlu ludźmi – uwarunkowania historyczne, współczesne determinanty; handel ludźmi z perspektywy prawa międzynarodowego i unijnego; przestępstwo handlu ludźmi w Kodeksie karnym z 1997 r., charakterystyka współczesnych form handlu ludźmi; rola organów ścigania w przeciwdziałaniu i zwalczaniu zjawiska handlu ludźmi – zadania prokuratury, Policji, Straży Granicznej; przeciwdziałanie zjawisku handlu ludźmi z perspektywy polskich organów i instytucji publicznych – zadania Zespołu ds. Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi, Państwowej Inspekcji Pracy, wybranych ministerstw, Urzędu ds. Cudzoziemców, wojewodów i wojewódzkich zespołów ds. przeciwdziałania handlowi ludźmi; rola organizacji pozarządowych w przeciwdziałaniu handlowi ludźmi – aktywność wybranych fundacji; sprawy karne o przestępstwa z art. 189a k.k. – studia przypadków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu zjawisko przestępczości w postaci handlu ludźmi, jego uwarunkowania i przyczyny złożoności, rolę czynników kryminologicznych i społecznych w ewolucji tego zjawiska; przepisy prawa międzynarodowego i krajowego dotyczące przestępstwa handlu ludźmi; specyfikę funkcjonowania instytucji zapobiegających handlowi ludźmi oraz zwalczających tę zbrodnię.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie rozpoznawać symptomy przestępczości handlu ludźmi, w tym jego formy, w celu rozwiązywania konkretnych problemów dotyczących tejże przestępczości i sposobów jej ograniczania; analizować i interpretować przepisy prawa krajowego i międzynarodowego dotyczące przestępczości handlu ludźmi; stosować wiedzę w praktyce w celu określania kierunków zwalczania handlu ludźmi w ramach przynależności do odpowiednich instytucji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu zjawiska handlu ludźmi; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy oraz umiejętności w obszarze zjawiska handlu ludźmi; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Podstawy procesu karnego

Cel kształcenia: interpretacja definicji postępowania karnego w perspektywie współczesnej nauki; poznanie zasad i funkcji postępowania karnego; przedstawienie fundamentalnych instytucji postępowania karnego; określenie roli organów procesowych w kontekście realizacji norm postępowania karnego; poznanie roli i znaczenia poszczególnych etapów postępowania karnego w kontekście funkcjonalności procesu; poznanie charakterystyki poszczególnych stron procesowych oraz wskazanie ich uprawnień oraz obowiązków.

Treści merytoryczne: rys historyczny kształtowania się postępowania karnego w Polsce i na świecie; akty prawa regulujące zasady wykonywania karnych norm procesowych; prawa i obowiązki stron procesowych; określenie poszczególnych etapów postępowania karnego; wskazanie roli przesłanek procesowych w kontekście funkcjonalności procesu karnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarne pojęcia z zakresu postępowania karnego; zasady funkcjonowania organów państwa i instytucji międzynarodowych stosujących normy właściwe dla postępowania karnego; niezbędną terminologię stanowiących podstawę polskiego postępowania karnego; rys historyczny postępowania karnego; prawa i obowiązki stron procesowych.

Umiejętności (potrafi): właściwie interpretować przepisy postępowania karnego; rozróżniać rodzaje poszczególnych etapów postępowania karnego; poprawnie wskazać uprawnienia

i obowiązki stron procesowych; wskazać na zadania i kompetencje organów procesowych; odróżniać definicje stron procesowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów prawnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Taktyka przesłuchania w postępowaniu karnym

Cel kształcenia: zapoznanie z taktyką przesłuchania w postępowaniu karnym, typowymi sytuacjami kryminalistycznymi podczas przesłuchania, organizacją i taktyką konfrontacji, okazania, wywiadu policyjnego w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Treści merytoryczne: istota i struktura taktyki kryminalistycznej, związek taktyki kryminalistycznej z prawem i procesem karnym, psychologią sądową, logiką, teorią gier, istota i rodzaje przesłuchań w postępowaniu karnym, podstawy prawne przesłuchania i czynności pokrewnych w postępowaniu karnym, uczestnicy przesłuchania, status procesowy osoby podejrzewanej, podejrzanego, świadka, pokrzywdzonego, biegłego, typowe sytuacje kryminalistyczne przesłuchania, poszczególne etapy przesłuchania, przygotowywanie się do przesłuchania, utrwalenie techniczne przebiegu przesłuchania i jego wyników, psychologia przesłuchania, ocena informacji werbalnych i niewerbalnych w świetle najnowszej wiedzy kryminalistycznej, taktyka przesłuchania w sytuacji bezkonfliktowej, taktyka przesłuchania w sytuacji konfliktowej, taktyka konfrontacji, taktyka okazania, taktyka przesłuchania sądowego, taktyka wywiadu policyjnego, taktyka przesłuchania w sprawach o wybrane rodzaje przestępstw – zabójstwo, udział w bójce lub pobiciu, zgwałcenie, kradzież, oszustwo, łapownictwo, kryminalny wypadek drogowy, przestępstwa komputerowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy taktyki kryminalistycznej, w szczególności taktyki przesłuchania, konfrontacji i okazania, wywiadu policyjnego, przesłuchania sądowego, typowe sytuacje kryminalistyczne przesłuchania i algorytmy działania w każdej z nich, zakres przesłuchania w sprawach o poszczególne rodzaje przestępstw - zabójstwo, udział w bójce lub pobiciu, zgwałcenie, kradzież, oszustwo, łapownictwo, kryminalny wypadek drogowy, przestępstwa komputerowe.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać i kwalifikować typowe sytuacje kryminalistyczne przesłuchania, prawidłowo interpretować zachowania werbalne i niewerbalne osoby przesłuchiwanej, ułożyć plan przesłuchania w sprawach o poszczególne rodzaje przestępstw - zabójstwo, udział w bójce lub pobiciu, zgwałcenie, kradzież, oszustwo, łapownictwo, kryminalny wypadek drogowy, przestępstwa komputerowe, tworzyć warunki sprzyjające uzyskaniu prawdziwych i pełnych informacji o zdarzeniu i jego uczestnikach podczas przesłuchania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy w zakresie taktyki przesłuchania, samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie nowoczesnych metod i technik przesłuchania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

17. Współczesne kryminalistyczne metody badawcze i narzędzia śledcze

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami kryminalistycznych metod identyfikacji, w szczególności z metodami identyfikacji osobniczej; omówienie współczesnych metod badawczych stosowanych w badaniach identyfikacyjnych oraz specjalistycznego instrumentarium; omówienie funkcjonalności nowych narzędzi śledczych; omówienie możliwości wykorzystania wyników badań identyfikacyjnych i wskazań narzędzi śledczych w procesie karnym; omówienie pojęcia progresu technologicznego i osiągnięć bieżącej rewolucji przemysłowej; zapoznanie z kierunkami rozwoju rozwiązań kryminalistycznych.

Treści merytoryczne: kryminalistyczne badania identyfikacyjne; cechy identyfikacyjne wykorzystywane w identyfikacji osobniczej i pośredniej; współczesne metody badawcze wykorzystywane w badaniach identyfikujących i porównawczych; specjalistyczne laboratoryjne instrumentarium badawcze; charakterystyka funkcjonalności współczesnych narzędzi śledczych; interpretacja i wykorzystanie wyników badań identyfikacyjnych oraz wskazań

narzędzi śledczych w procesie karnym; pojęcie nowoczesnej technologii; technologiczne filary rewolucji przemysłowych i ich wykorzystanie w technice kryminalistycznej; nowe kierunki rozwoju rozwiązań kryminalistycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy kryminalistycznych metod identyfikacji pośredniej i bezpośredniej; współczesne metody badawcze stosowane w badaniach identyfikacyjnych oraz specjalistyczne instrumentarium; funkcjonalność nowych narzędzi śledczych; możliwości wykorzystania wyników badań identyfikacyjnych i wskazań narzędzi śledczych w procesie karnym; pojęcie nowoczesnej technologii i osiągnięcia bieżącej rewolucji przemysłowej; kierunki rozwoju rozwiązań kryminalistycznych.

Umiejętności (potrafi): wskazać metodę identyfikacji osobniczej oraz identyfikacji pośredniej, którą można zastosować w konkretnym przypadku oraz wskazać możliwość wykorzystania wyników badań; wskazać narzędzie śledcze, które można zastosować w danej sytuacji problemowej oraz wskazać kierunek wykorzystania uzyskanych informacji; przedstawić osiągnięcia progresu technologicznego i kierunki rozwoju kryminalistycznych rozwiązań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu techniki kryminalistycznej; inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie techniki kryminalistycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Digital evidence

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami kryminalistyki cyfrowej, specjalistyczną terminologią i koncepcjami informatycznymi w języku angielskim.

Treści merytoryczne: Pojęcie, klasyfikacja i źródła dowodów cyfrowych. Ślad cyfrowy a dowód cyfrowy. Nośniki danych cyfrowych. Systemy plików. Ślady cyfrowe w systemie operacyjnym Windows. Ślady cyfrowe w uniksopodobnych systemach operacyjnych. Metadane w plikach cyfrowych i ich znaczenie kryminalistyczno-dowodowe. Adresy IP i adresy Mac. Urządzenia w sieciach komputerowych jako źródła dowodów cyfrowych. Zabezpieczanie śladów cyfrowych. Analiza dowodowa śladów cyfrowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres i możliwości współczesnej kryminalistyki cyfrowej, znaczenie dowodów cyfrowych w postępowaniu sądowym, typowe źródła dowodów cyfrowych w poszczególnych systemach operacyjnych, metody ujawnienia, zabezpieczania i analizy dowodowej danych cyfrowych.

Umiejętności (potrafi): wskazać potencjalne źródła dowodów cyfrowych, prawidłowo określić metody ich ujawnienia i zabezpieczenia, dokonać podstawowej analizy zabezpieczonych dowodów cyfrowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy w zakresie kryminalistyki cyfrowej, samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności kryminalistycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

19. Archiwa X w praktyce policyjnej

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką pracy polskich Archiwów X, czyli Zespołów do spraw Przestępstw Niewykrytych oraz możliwościami współczesnej kryminalistyki w procesie wykrywczym i dowodowym w niewyjaśnionych sprawach sprzed lat.

Treści merytoryczne: aspekty prawno-karne zabójstw; skala i specyfika zabójstw dokonywanych w Polsce; pojęcie ciemnej liczby; ciemna liczba zabójstw; czynniki mające wpływ na ciemną liczbę zabójstw; specyfika prowadzenia śledztw w sprawach o zabójstwo; pojęcie i rodzaje śladów; oględziny zwłok i miejsca ich znalezienia jako podstawowe źródło informacji o zdarzeniu; proces poszlakowy w sprawie o zabójstwo; czynności sprawców zabójstw zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej; analiza przypadków z polskiej i zagranicznej kazuistyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady prowadzenie śledztwa w sprawie o zabójstwo; techniczno-taktyczne aspekty pracy na miejscu przestępstwa z art. 148 k.k.; czynniki mogące się przyczynić do rozwiązania zbrodni sprzed lat.

Umiejętności (potrafi): dokonać interdyscyplinarnej analizy zdarzenia, wskazać aktualne możliwości przeprowadzenia badań kryminalistycznych, budować i eliminować poszczególne wersje śledcze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania informacji dotyczących pracy Zespołów do spraw Przepięstw Niewykrytych oraz samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie praktyki policyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

20. Media i społeczeństwo wobec sprawców przestępstw

Cel kształcenia: uzyskanie wiedzy na temat polskiego prawa mediów, prawnych podstaw funkcjonowania portali społecznościowych; prawnych podstaw funkcjonowania komunikatorów internetowych; wpływu szeroko pojętych mediów na popełnianie przestępstw, reakcji społecznej w mediach internetowych na przestępstwo i sprawców przestępstw.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia w zakresie mediów w tym mediów internetowych; funkcje i zadania mediów w tym mediów internetowych; specyfika działania mediów społecznościowych z uwzględnieniem podstaw prawnych ich funkcjonowania, w tym analiza regulaminów wybranych portali społecznościowych; dane osobowe sprawców przestępstw w mediach społecznościowych; dane osobowe ofiar przestępstw w mediach społecznościowych; analiza konkretnych naruszeń prawa w sferze mediów społecznościowych; katalog przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych; rola i zadania Centralnego Biura Zwalczenia Cyberprzestępczości w ściganiu sprawców przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych; specyfika postępowań karnych w zakresie ścigania sprawców przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych, w tym postępowania prywatnoskargowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania mediów społecznościowych oraz niezbędną terminologię stosowaną w zakresie prawa mediów społecznościowych; podstawy prawne funkcjonowania mediów społecznościowych oraz ich regulaminy; wpływ mediów na społeczeństwo w Polsce i na świecie; zasady odpowiedzialności karnej za przestępstwa popełniane za pośrednictwem mediów społecznościowych; katalog przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych w tym: groźba karalna, stalking, kradzież tożsamości, pomówienie, znieważenie, propagowanie ustroju totalitarnego, nawoływanie do nienawiści, oszustwa, przestępstwa związane z naruszeniem praw autorskich; kompetencje organów ścigania sprawców przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych.

Umiejętności (potrafi): interpretować powszechnie obowiązujące przepisy prawne związane z funkcjonowaniem mediów, w tym mediów społecznościowych z uwzględnieniem ich wewnętrznych regulaminów; wskazać zagrożenia wynikające z korzystania z mediów społecznościowych; określić zachowania ryzykowne, które mogą doprowadzić do stania się ofiarą przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych; określić specyfikę działania sprawców przestępstw popełnianych za pośrednictwem mediów społecznościowych; przewidzieć skutki nieprzestrzegania zasad bezpieczeństwa w internecie; określić schemat postępowania w przypadku stania się ofiarą przestępcy działającego za pośrednictwem mediów społecznościowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów prawnych związanych z problematyką korzystania z mediów, w tym mediów społecznościowych z wykorzystaniem wiedzy nabytej na zajęciach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Analiza kryminalna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami związanymi z analizą informacji stosowanymi w agendach formalnej kontroli społecznej w ramach zwalczania przestępczości i przeciwdziałaniem zagrożeniom bezpieczeństwa państwa.

Treści merytoryczne: Powstanie i rozwój społeczeństwa informacyjnego. Nowe strategie policyjne na przykładzie Intelligence-Led Policing. Historia wywiadu i analizy kryminalnej w policjach państw Unii Europejskiej. Europol jako centrum wywiadu kryminalnego. Pojęcie, funkcje, typologia analizy kryminalnej. Cykl analityczny. Metody analityczne. Ocena wiarygodności źródeł informacji. Problematyka analizy danych telekomunikacyjnych. Sylwetka analityka kryminalnego. Dowodowe aspekty analizy kryminalnej. Problematyka białego wywiadu. Zagadnienia analizy informacji w wywiadzie zagranicznym i kontrwywiadzie. Dezinformacja w XXI wieku jako wyzwanie dla służb policyjnych i specjalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę analizy informacji i zasad jej wykonywania; potencjał technik analitycznych w czynnościach wykrywczych i postępowaniu karnym; strategie zwalczania przestępczości w oparciu o analizę informacji, prawidłowości funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego.

Umiejętności (potrafi): stosować wybrane techniki analityczne; wykorzystać myślenie twórcze; aktywnie poszukiwać i prawidłowo ocenić znaczenie źródeł informacji w celu rozwiązywania konkretnych problemów; samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę oraz umiejętności w zakresie analizy informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy z zakresu analizy informacji; samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

22. Penologia

Cel kształcenia: zapoznanie z siatką pojęć terminologicznych związanych z szeroko ujętą problematyką kar i karania, wprowadzenie w problematykę etiologii i rozwoju karania sprawców przestępstw oraz powiązanymi z zagadnieniem penologii wybranymi teoriami kryminologicznymi, wprowadzenie w prawne, kulturowe, filozoficzne i socjologiczne uwarunkowania kar i karania, zapoznanie z metodyką badań nad skutecznością kar, przedstawienie kluczowych wyników badań z zakresu skuteczności kar.

Treści merytoryczne: siatka pojęć terminologicznych z zakresu kar i karania sprawców; kara na przestrzeni wieków; koncepcji karania w różnych systemach prawnych; przybliżenie i omówienie wyników badań dotyczących skuteczności kar i karania; szczególne kategorie sprawców z perspektywy skuteczności stosowanych kar; readaptacja społeczna w warunkach izolacji penitencjarnej; wybrane teorie kryminologiczne z obszaru problematyki kar i skuteczności ich oddziaływania na sprawców, metodologia badań nad skutecznością stosowanych kar i prognozowania sprawców po odbytej karze pozbawienia wolności, tworzenie prognozy kryminologicznej wybranych sprawców przestępstw, znaczenie pomocy postpenitencjarnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu etiologię, fenomenologię i znaczenie w kryminologii problematyki kar i karania sprawców; podłoże prawne, historyczne, kulturowe, socjologiczne i filozoficzne problematyki kar i karania sprawców; wybrane teorie kryminologiczne z obszaru penologii; metodykę badań stosowanych w obszarze penologii, najważniejsze dotychczasowe badania z zakresu skuteczności kar i karania sprawców.

Umiejętności (potrafi): analizować i interpretować problematykę kar i karania w ujęciu socjologicznym, kulturowym, filozoficznym, kryminologicznym i prawnym; zastosować odpowiednie metody badawcze właściwe dla zbadania skuteczności kar, przygotować projekt prognozy kryminologicznej skazanego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): analizowania problemów związanych z problematyką kar i karania sprawców przestępstw, dostrzegania dylematów i trudności na tym tle, ich interpretacji i szukania kreatywnych rozwiązań; podejmowania dyskusji merytorycznych z zakresu penologii; działania we współpracy z innymi osobami; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie problematyki kar i karania; ponoszenia odpowiedzialności za działania własne, jak i konsekwencji działań zespołowych oraz ich właściwej oceny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Dokumentacja oględzin miejsc zdarzeń

Cel kształcenia: zapoznanie z tradycyjnymi i nowoczesnymi metodami dokumentacji miejsc zdarzeń w postępowaniu karnym, fotografią kryminalistyczną, organizacją i techniką skanowania 3D i 3D symulacji kryminalistycznych, zasadami oceny i interpretacji 3D symulacji i rekonstrukcji w ekspertyzie kryminalistycznej i na sali rozpraw.

Treści merytoryczne: istota, cele i obiekty oględzin śledczych, rodzaje oględzin śledczych, podstawy prawne oględzin miejsc zdarzeń, wymogi prawne dotyczące dokumentacji oględzin miejsc zdarzeń o charakterze kryminalnym, zabezpieczanie wstępne i śledcze miejsc zdarzeń, taktyka oględzin miejsca zdarzenia ze szczególnym uwzględnieniem wybranych rodzajów przestępstw i zdarzeń – zabójstwa, bójki i pobicia, kryminalnego wypadku drogowego, znalezienia NN zwłok ludzkich, podstawy fotografii kryminalistycznej, tworzenie schematów i szkiców, metody robienia pomiarów na miejscach zdarzeń, zasady działania i zakres możliwości skanowania 3D miejsc zdarzeń, oprogramowanie służące do obróbki chmur punktów, rekonstrukcji obrazu śladowego miejsc zdarzeń, jego zalety i ograniczenia, ocena i interpretacja wyników.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę, rodzaje, zasady i metodykę oględzin miejsca zdarzenia w postępowaniu karnym, tradycyjne i nowoczesne metody dokumentacji miejsca zdarzenia, ich możliwości i ograniczenia, problemy interpretacji, podstawy fotografii kryminalistycznej z wykorzystaniem technologii cyfrowych, podstawy skanowania 3D, zasady działania i możliwości dedykowanych programów do obróbki chmury punktów i kryminalistycznej rekonstrukcji zdarzeń.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać typowe sytuacje problemowe związane z dokumentacją kryminalistyczną miejsc przestępstw i innych zdarzeń, twórczo podchodzić do rozwiązywania typowych problemów z uwzględnieniem aktualnych zaleceń kryminalistyki, posługiwać się skanerem 3D, obsługiwać dedykowane oprogramowanie do obróbki chmury punktów i tworzenia kryminalistycznych rekonstrukcji zdarzeń, prawidłowo oceniać i interpretować uzyskane wyniki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swej wiedzy kryminalistycznej, samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie metod dokumentacji zdarzeń w postępowaniu karnym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

24. Psychofizjologiczne badania kryminalistyczne

Cel kształcenia: zapoznanie z charakterystyką śladów pamięciowych, w szczególności: powstawaniem śladów pamięciowych, wartością identyfikacyjną, czynnikami wpływającymi na trwałość śladów pamięciowych; zapoznanie z wykorzystaniem śladów pamięciowych w czynnościach procesowych i procesowo-kryminalistycznych oraz pozaprocessowych; zapoznanie z kierunkami prowadzenia badań psychofizjologicznych, w szczególności w obszarze kryminalistycznych badań identyfikacyjnych, oraz z wykorzystaniem wyników badań psychofizjologicznych.

Treści merytoryczne: charakterystyka śladów pamięciowych; czynniki wpływające na trwałość śladów pamięciowych; wartość identyfikacyjna śladów pamięciowych; wykorzystanie śladów pamięciowych w czynnościach procesowych i procesowo-kryminalistycznych oraz pozaprocessowych; kierunki badań psychofizjologicznych; specyfika kryminalistycznych badań

identyfikacyjnych; kryminalistyczne podstawy badań poligraficznych i zasady działania poligrafu; typologia technik badania i metody diagnozowania; obszary zastosowania badań poligraficznych; wykorzystanie wyników badań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę śladów pamięciowych oraz czynniki determinujące ich trwałość; rolę śladów pamięciowych w czynnościach procesowych i procesowo-kryminalistycznych oraz pozaprocessowych; specyfikę i kierunki realizacji badań psychofizjologicznych; kryminalistyczne podstawy badań poligraficznych i wykorzystanie wyników badań w czynnościach procesowych i pozaprocessowych.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować ślady pamięciowe, wskazać czynniki determinujące ich trwałość, przedstawić rolę śladów pamięciowych w czynnościach procesowych i procesowo-kryminalistycznych oraz pozaprocessowych, wskazać kierunki zastosowania badań psychofizjologicznych oraz wskazać przypadki, w których można zastosować kryminalistyczne badania poligraficzne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): weryfikowania stanu swojej wiedzy z zakresu kryminalistyki, w szczególności dotyczącej metod identyfikacji osobniczej, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; samodzielnego uzupełniania i doskonalenia nabytej wiedzy i umiejętności w zakresie kryminalistycznych metod identyfikacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

25. Bezpieczeństwo finansowe państwa

Cel kształcenia: zapoznanie z siatką pojęć terminologicznych związanych z bezpieczeństwem finansowym; wprowadzenie w regulacje prawne dotyczące bezpieczeństwa finansowego tak na poziomie krajowym jak i międzynarodowym; przedstawienie podstawowych problemów i wyzwań związanych z bezpieczeństwem finansowym; uświadomienie zagrożeń dla bezpieczeństwa finansowego państwa oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom.

Treści merytoryczne: analiza zagrożeń oraz procesów zarówno w skali krajowej jak i międzynarodowej, jakie mogą wpłynąć na szeroko rozumiane bezpieczeństwo finansowe państwa; definicja i zakres bezpieczeństwa finansowego państwa oraz grupy państw; analiza historyczna największych kryzysów finansowych na świecie oraz ich przyczyn i reform po nich następujących; kryteria Konwergencji Traktatu z Maastricht jako przykładowe wskaźniki bezpieczeństwa finansowego państwa; instrumenty ograniczania wolności działalności gospodarczej jako środek zapewniający bezpieczeństwo państwa; pojęcie bezpieczeństwa energetycznego jako element bezpieczeństwa finansowego; analiza sposobu przejścia z gospodarki centralnie planowanej do gospodarki wolnorynkowej w Polsce po 1989 roku; podstawowe zagadnienia z zakresu bezpieczeństwa i stabilności finansów publicznych oraz finansów jednostek samorządu terytorialnego; analiza bezpieczeństwa finansowego państwa na przykładzie rynku krypto-aktywów oraz rozwoju nowych form FINTECH na rynku finansowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i instytucje wybranych gałęzi prawa; relacje zachodzące pomiędzy kryminologią a innymi naukami penalnymi oraz naukami pokrewnymi, w szczególności psychologią, socjologią, pedagogiką, historią, ekonomią i psychiatrią; elementarne zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje i ich źródła, dokonywać ich analizy, krytycznej oceny i syntezy; nazywać i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi i ekonomicznymi; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu nauk prawnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji, dokonywania ich krytycznej oceny oraz zasięgania opinii ekspertów; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz aktywnego działania (analiza, ocena, rozstrzygnięcie) w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

26. Przestępczość państwowa

Cel kształcenia: zapoznanie z siatką pojęć terminologicznych związanych z koncepcją i przejawami przestępczości państwowej; wprowadzenie w regulacje prawne dotyczące przestępstw przeciwko państwu oraz tzw. przestępczości politycznej tak na poziomie krajowym jak i międzynarodowym; przedstawienie podstawowych problemów i wyzwań związanych z przejawami patologii struktur państwowych; wskazanie sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom.

Treści merytoryczne: analiza koncepcji dotyczących przestępczości państwowej, w tym poglądów przedstawicieli kryminologii anglosaskiej, ocena czynników etiologicznych kształtujących przestępczość państwową, przejawy przestępczości państwowej w postaci terroryzmu państwowego i naruszeń praw człowieka, problematyka zabójstw politycznych, zagadnienia naruszeń norm prawnych w toku działalności służb policyjnych i specjalnych ze szczególnym uwzględnieniem bezprawnej inwigilacji, problematyka prawna i kryminologiczna handlu bronią przez podmioty państwowe, problematyka tzw. *state - corporate crime*, przestępstwa i przestępczość popełniana przeciwko państwu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zagadnienia kryminologiczne dotyczące przestępczości państwowej; przestępstwa popełniane na szkodę państwa; instrumenty prawne i strategie umożliwiające przeciwdziałanie przestępczości państwowej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu przestępczości państwowej; dokonać wykładni przestępstw związanych z zagrożeniem bezpieczeństwa państwa; zidentyfikować problemy z zakresu przestępczości państwowej; dokonać krytycznej analizy koncepcji z zakresu *state crime*; rozwiązać kasus na podstawie obowiązujących przepisów karnomaterialnych odnoszących się do bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego pogłębiania znajomości prawnych oraz kryminologicznych zagadnień związanych z przestępczością państwową; otwartości na wiedzę kryminologiczną i prawniczą i zdobywania dalszej wiedzy oraz stałego podwyższania kompetencji zawodowych w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

27. Subkultura więzienna

Cel kształcenia: zapoznanie z funkcjonowaniem systemu penitencjarnego w Polsce; przybliżenie najistotniejszych regulacji prawa karnego wykonawczego; charakterystyka zjawiska podkultury więziennej oraz jej funkcjonowania w jednostkach penitencjarnych; zdobycie umiejętności rozpoznawania przejawów uczestnictwa w podkulturze więziennej; zaznajomienie z zasadami grypsery, leksyką języka więziennego, znaczeniem tatuażu więziennego.

Treści merytoryczne: historia polskiego systemu penitencjarnego; struktura polskiego systemu penitencjarnego; fundamenty prawa karnego wykonawczego; ramy prawne kary pozbawienia wolności; zasady odbywania kary pozbawienia wolności; zadania i kompetencje Służby Więziennej; prawa i obowiązki osadzonego; teorie subkultur; historia subkultury więziennej; nieformalna hierarchia więzienna; charakterystyka uczestników subkultury więziennej; grypsera jako kodeks postępowania; grypsera jako język, tatuaż więzienny; problematyka samookaleczeń, negatywne konsekwencje izolacji penitencjarnej, konsekwencje funkcjonowania subkultury więziennej; przeciwdziałanie funkcjonowaniu subkultury więziennej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historię i strukturę polskiego systemu penitencjarnego; podstawowe pojęcia prawa penitencjarnego i instytucje penitencjarne; podstawy prawne wykonywania kary pozbawienia wolności; funkcje Służby Więziennej, teorie wyjaśniające powstawanie i funkcjonowanie subkultur; przejawy subkultury więziennej; rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przeciwdziałania funkcjonowaniu subkultury więziennej.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawową terminologią z zakresu problematyki penitencjarnej; rozpoznać symptomy podkultury więziennej; zaproponować możliwości

przeciwdziałania funkcjonowania subkultury więziennej; przewidzieć potencjalne zmiany występowania zjawiska subkultury więziennej; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego rozwoju zawodowego i osobistego, w tym aktualizacji wiedzy na temat podkultury więziennej i orientacji w zmianach; interpretowania zachowania ludzi i zjawisk społecznych w świetle teorii wypracowanych na gruncie kryminologii; realizowania różnych zadań zawodowych; przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

28. Antykorupcja w obszarze spółek prawa handlowego i spółek komunalnych

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi pojęciami i zagadnieniami dotyczącymi spółek z udziałem Skarbu Państwa i Jednostek Samorządu Terytorialnego, regulacji antykorupcyjnych dotyczących spółek z udziałem Skarbu Państwa i Jednostek Samorządu, w tym dotyczących możliwości łączenia funkcji w spółkach ze sprawowaniem mandatu radnego, posła czy senatora, a także kwestie dotyczące zatrudniania funkcjonariuszy publicznych w spółkach czy wykonywania przez nich czynności na rzecz tych podmiotów.

Treści merytoryczne: przedmiot, podstawowe pojęcia i problemy badawcze prawa spółek, prawa samorządowego, podstawowe pojęcia przepisów antykorupcyjnych, zakres regulacji antykorupcyjnych dotyczących spółek z udziałem Skarbu Państwa, regulacje antykorupcyjne dotyczące spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, regulacje antykorupcyjne dotyczące funkcjonariuszy publicznych (służba cywilna, pracownicy samorządowi, regulacje antykorupcyjne dotyczące posłów i senatorów, regulacje antykorupcyjne dotyczące radnych gminnych, powiatowych, wojewódzkich, skutki naruszenia przepisów antykorupcyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i zagadnienia prawa spółek; podstawowe pojęcia i zagadnienia antykorupcyjne w funkcjonowaniu spółek z udziałem Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, regulacje dotyczące funkcjonariuszy publicznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu prawa spółek; posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu przepisów antykorupcyjnych; dokonać wykładni przepisów prawa antykorupcyjnych; zidentyfikować problemy z zakresu antykorupcji; rozwiązać kasus na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego pogłębiania znajomości prawnych zasad prawa spółek i przepisów antykorupcyjnych; otwartości na wiedzę prawniczą i zdobywania dalszej wiedzy oraz stałego podwyższania kompetencji zawodowych w tym zakresie; rozwiązywania występujących w sferze administracji problemów prawnych antykorupcji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

29. Sprawcy zabójstw z zaburzeniami preferencji seksualnych

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką zabójstw dokonywanych przez sprawców dotkniętych zaburzeniami preferencji seksualnych oraz ich wpływu na modus operandi.

Treści merytoryczne: parafilie – definicja, kryteria diagnostyczne; penalizacja; społeczne i kulturowe aspekty parafilii; skala zabójstw dokonywanych w Polsce; zabójstwa z lubieżności; charakterystyka poszczególnych parafilii: asfiksja; sadyzm i masochizm, ekshibicjonizm, podglądactwo, nekrofilia, zoofilia, pedofilia; analiza przypadków z polskiej i zagranicznej kazuistyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): złożoność modus operandi sprawców zabójstw; etiologię zaburzeń preferencji seksualnych; zaburzenia preferencji seksualnych i ich ewentualny wpływ na modus operandi sprawców zabójstw.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać poszczególne zaburzenia preferencji seksualnych; wnioskować na podstawie zewnętrznych oględzin zwłok i miejsca ich znalezienia o motywacji sprawców zabójstw.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego budowania sylwetki psycho-fizycznej sprawcy, a także samodzielnego zdobywania i uzupełniania wiedzy z kryminalistyki.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

30. Ochrona danych osobowych i prawo do prywatności w sferze nowych technologii

Cel kształcenia: zapoznanie z prawnymi standardami ochrony danych osobowych i prawa do prywatności na gruncie prawa międzynarodowego i europejskiego; zapoznanie z nowymi technologiami funkcjonującymi we współczesnym świecie; wprowadzenie do polskiego systemu ochrony danych osobowych w sferze nowych technologii; zapoznanie z systemem danych osobowych w wybranych krajach w sferze nowych technologii; wprowadzenie do prawa do prywatności w sferze nowych technologii.

Treści merytoryczne: akty prawne o randze międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem prawodawstwa Unii Europejskiej w zakresie ochrony danych osobowych i prawa do prywatności; funkcje i zadania ochrony danych osobowych; organy chroniące dane osobowe; prawo do prywatności osoby fizycznej i prawnej; rodzaje i przykłady naruszeń danych osobowych i prawa do prywatności w sferze nowych technologii, prawnokarne aspekty naruszeń przepisów w zakresie ochrony danych osobowych; prawnokarna ochrona prywatności; podstawowe pojęcia w zakresie nowych technologii i prawa nowych technologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania organów państwa i instytucji międzynarodowych oraz niezbędną terminologię stanowiących podstawę ochrony danych osobowych i prawa do prywatności w sferze nowych technologii; zasady funkcjonowania organów międzynarodowych oraz niezbędną terminologię stanowiących podstawę ochrony danych osobowych i prawa do prywatności w sferze nowych technologii; podstawy prawne funkcjonowania ochrony danych osobowych i prawa do prywatności w sferze nowych technologii w Polsce i na świecie; uprawnienia podmiotów co do których naruszono standardy ochrony danych osobowych oraz prawo do prywatności zagwarantowanych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa; procedury związane z ochroną danych osobowych.

Umiejętności (potrafi): interpretować i stosować przepisy prawne o randze międzynarodowej i krajowej związane z ochroną danych osobowych i prawa do prywatności; wskazać prawa jednostki w zakresie ochrony danych osobowych; wskazać prawa jednostki, której prawo do prywatności zostało naruszone; sklasyfikować zagrożenia dotyczące naruszeń ochrony danych osobowych i prawa do prywatności w kontekście nowych technologii; wskazać prawnokarne aspekty naruszeń przepisów związanych z ochroną danych osobowych oraz prawem do prywatności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów prawnych związanych z problematyką ochrony danych osobowych i prawa do prywatności na gruncie nowych technologii z wykorzystaniem wiedzy nabytej na zajęciach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

IV. PRAKTYKA

1. Praktyka zawodowa

Cel kształcenia: przygotowanie do pracy w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa. Uzyskanie praktycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji stanowiących uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych w czasie zajęć dydaktycznych. Wdrożenie w zasady pracy zespołowej, w warunkach stresu i w dynamicznie zmieniających się okolicznościach. Zapoznanie z funkcjonowaniem podmiotów, w których podejmie pracę po ukończeniu studiów. Zdobycie kwalifikacji umożliwiających podjęcie aktywności zawodowej.

Treści merytoryczne: Przygotowanie do podjęcia praktyki (wybór placówki, przygotowanie dokumentacji, opłacenie ubezpieczenia). Zapoznanie się z przepisami BHP przyjętymi w instytucji, w której odbywana jest praktyka, strukturą organizacyjną instytucji oraz przepisami regulującymi jej działanie, przedmiotem działania instytucji, zakresem działania poszczególnych komórek organizacyjnych i stanowisk, poszczególnymi czynnościami podejmowanymi w toku

działania instytucji, zasadami obiegu dokumentacji w instytucji. Uczestniczenie w czynnościach techniczno-organizacyjnych instytucji i czynnościach merytorycznych instytucji. Poznanie praktycznego zastosowania przepisów stanowiących podstawę podejmowanych w instytucji czynności. Przygotowywanie projektów pism i rozstrzygnięć w ramach postępowań prowadzonych w instytucji. Zapoznanie się ze specyfiką czynności podejmowanych przez strony postępowania i instytucję, przed którą się ono toczy. Wykonywanie zadań uznanych przez osoby bezpośrednio nadzorujące przebieg praktyki za istotne, z punktu widzenia specyfiki działalności instytucji, w której odbywana jest praktyka oraz kierunku studiów. Opracowanie materiałów sprawozdawczych z odbytej praktyki. Uzyskanie zaliczenia praktyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy prawne, zakres kompetencji oraz funkcjonowanie instytucji takich jak: sądy, prokuratury, organy administracji publicznej i samorządowej, służby mundurowe, organizacje społeczne, podmioty prywatnego sektora bezpieczeństwa; rozwiązania prawne i instytucjonalne dotyczące przestępczości i ich praktyczne zastosowanie; metody, techniki i narzędzia analizy przestępczości; strategie przeciwdziałania przestępczości i patologiom społecznym; zagadnienia związane ze zinstytucjonalizowaną i niezinstytucjonalizowaną reakcją na przestępstwo; zagadnienia związane z taktycznymi i technicznymi sposobami wykrywania przestępstw i ich sprawców; rodzaje stosunków społecznych i związane z tym zadania w różnych instytucjach i strukturach społecznych; prawne, społeczne, ekonomiczne i polityczne uwarunkowania przestępczości.

Umiejętności (potrafi): właściwie dobierać informacje o przestępczości i patologiach społecznych oraz ich źródła; dokonywać analizy, krytycznej oceny i syntezy informacji o przestępczości i patologiach społecznych; rozwiązywać problemy związane z procesami prawnymi, społecznymi, politycznymi i ekonomicznymi; stosować właściwe metody i narzędzia do rozwiązywania problemów; komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu nauk penalnych; przedstawiać oraz oceniać różne opinie i stanowiska związane z instytucjonalnym aspektem stosowania prawa, a także dyskutować o nim; przygotować opracowania pisemne i wystąpienia ustne związane z praktyką przeciwdziałania przestępczości; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych; planować i organizować pracę indywidualną oraz w ramach udziału w zespole; samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego oceniania znaczenia źródeł informacji w praktyce zawodowej; dokonywania krytycznej oceny źródeł informacji o przestępczości i patologiach społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów; działania na rzecz interesu publicznego poprzez opracowywanie i udział w programach w zakresie zapobiegania przestępczości i patologii społecznych; wypełniania zobowiązań społecznych i współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; aktywnego działania w instytucjach wymiaru sprawiedliwości, organach ścigania, instytucjach rządowych i samorządowych, organizacjach społecznych, prywatnym sektorze bezpieczeństwa; przestrzegania prawa i zasad etyki zawodowej oraz wymagania tego od innych, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

V. INNE

1. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń.

Treści merytoryczne: Regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy i rozporządzenia. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na

poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku. Apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń; okoliczności i przyczyny wypadków; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku; zasady bezpieczeństwa związane z pracą.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; dbania o przestrzeganie zasad BHP przez siebie i swoich kolegów; przejawiania postawy odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu; angażowania się w podejmowanie czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym oraz etykietą uniwersytecką i biznesową.

Treści merytoryczne: Podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach akademickich i zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady savoir-vivre'u, etykiety i kurtuazji w życiu społecznym akademickim i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stosowania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych (prywatnych, akademickich, zawodowych).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: Podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): ocenić (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowanie na zagrożenia wynikające z wadliwych

rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; zauważania potrzeb osób niepełnosprawnych w kontekście ergonomicznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z regulacjami w zakresie prawa własności intelektualnej – zasadami, pojęciami oraz wybranymi procedurami.

Treści merytoryczne: Podstawy prawne ochrony własności intelektualnej. Pojęcie własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej – prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenie praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (w tym w środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.